

תְּלִמוּד בְּבֵלִי מִנְקֵד

מִסֶּכֶת בְּבֵא בְּתֵרָא

קוֹרְן יְרוּשָׁלַיִם

תלמוד בבלי מנוקד
מסכת בבא בתרא
מהדורה ראשונה © תשע"ז
הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001

Talmud Bavli Menukad
Masekhet Bava Batra
First edition © 2017
Koren Publishers Jerusalem Ltd.
POB 4044, Jerusalem 9104001, ISRAEL
POB 8531, New Milford, CT 06776, USA

www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על הנקוד והפיסוק של הטקסט העברי והארמי, 2016. המכון הישראלי לפרסומים תלמודיים ירושלים
© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2016
© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2016
© כל הזכויות שמורות על חיבורי הראשונים, 2014. פרויקט השו"ת, אוניברסיטת ברא"א

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשרד או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

מסכת בבא בתרא מנוקד, כריכה קשה, מסת"ב: 978-965-301-709-2.

נדפס בישראל

תבס"א

Vocalization and punctuation of the Hebrew/Aramaic text © 2016 Israel Institute for Talmudic Publications
Koren Tanakh & Siddur Fonts © 1962, 1981, 2016 Koren Publishers Jerusalem Ltd.
Talmud Design © 2016 Koren Publishers Jerusalem Ltd.
Additional rabbinic texts © 2016 Responsa Project, Bar Ilan University

Considerable research and expense has gone into the creation of this publication. Unauthorized copying may be considered *g'neivat da'at* as well as a breach of Copyright law. No part of this publication may be reproduced stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying or otherwise, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embedded in critical articles or reviews.

Masekhet Bava Batra Menukad, hardcover, ISBN 978-965-301-709-2

Printed in Israel

TBBM1

תְּלִמּוֹד בְּבֵלִי מִנְקֵד

בְּבֵא בְּתֵרָא

הגמרא ורש"י מנוקדים ומפוסקים

עם

תוספתא מתוקנת ומפוסקת, הלכות הרי"ף ונימוקי יוסף,
הרא"ש, פסקי מרדכי ומהרש"א

הוצאת קורן ירושלים

מצוה על היתומים כו' וכיון דאינו אלא משום מצוה אמאי גובה מקטנים הא ודאי דלאו בני מיעבד מצוה ניהו ואהא תירצו דפרי"י דהיינו מלוה על פה לא הוי אלא מצוה וקושטא הוא התם דאינו גובה מקטנים דלאו בני מיעבד מצוה ניהו והכא במלוה בשטר דגובה אף מקטנים מדינא וכתבו שוב דכל זה בקרקע אבל במקום שלא נשאר קרקעות מאביהו כו' אפילו מצוה ליכא ולא כייפינו אפילו לגדולים משום דמטלטלי דיתמי לא משתעבדי ושוב מצאתי גם בת"י ובמקום שלא נשאר כו' פי' בתוס' וי"ו ובמקום השתא דבריהם ג"כ מפורשים כדברי המרדכי דלא קאי אדלעיל אלא שהוא מלתא באנפי נפשיה וזה ברור ודו"ק: **בד"ה בר מערב כו' ומלתייה דרשב"ג מיירי באבא לגבי ברא דמשעבד נפשיה עכ"ל.** ובת"י הג"ה ותימה למורי דלא פריך ממתנ' הג"ה עכ"ל. גם ק"ק בדברי התוספות אמאי לא מוקמי מתניתין כתירון קמא דשמעתין דרשב"ג מיירי דהוה ליה ואישדותך ועי' בתוספות בפ' שום היתומים בזה וק"ל:

ח"א דף קעה ע"ב הרוצה שיחכים יעסוק בדיני ממונות שאין לך מקצוע כו'. בספ' הרוצה מייית לה והכי איתא שם א"ד נאי מ"ד כי מין גו' ומיין אפים יוציא ריב כל תלמיד שכווע עליו רבו פ"א ושוקת זוכה להבחין בין דם טהור לדם טמא ומיין אפים יוציא ריב כל תלמיד שכווע עליו רבי פ"א וב' ושוקת זוכה להבחין בין דיני ממונות לדיני נפשות דתנן ר"י אומר הרוצה שיחכים יעסוק בדיני ממונות שאין לך מקצוע בתורה יותר מהן שהן כמעין הנובע כו' ויש לדקדק מה הבחנה שייך בין דיני נפשות לדיני ממונות גם מה ראייה מיייתי מהאי קרא דהרוצה שיחכים יעסוק בדיני ממונות אחר הבחנה דבין דיני ממונות לדיני נפשות ונראה לפרש ד"ק זוכה להבחין בין דם טמא לדם טהור ר"ל מה שהוא ביניהם דהיינו דם הספק לשאר בני אדם שלא יבחינו בו אם הוא עמא או הוא טהור ומספק הוא טמא ואין שורפים עליו תרומה וקרשים ה"ו זוכה הוא להבחין בו אם הוא עמא ודאי או הוא טהור ודאי וכן הא דקאמר זוכה להבחין בין דיני ממונות לדיני נפשות ר"ל מה שהוא ביניהם דהיינו דיני גזלות וחבלות דפעמים באים הגזלות וחבלות להריגת נפש ופעמים אינו רק מוקד וע"פ מ"ש בריש סנהדרין דיני ממונות לא בעי מומחין וגזלות וחבלות בעי מומחין להכי קאמר התלמוד ומי שאינו מומחה מתחלה ודן דיני ממונות זוכה להיות מומחה מתוך דיני ממונות ולהבחין מה שהוא בין דיני ממונות לדיני נפשות דהיינו גזלות וחבלות דבעי מומחה ואהא מיייתי ראייה מתוך מתניתין וקרשים ה"ו היה מומחה דמי שנקרא רבי בכר נסמך ושמעון בן ננס לא היה נסמך עדיין או דלא קרי ליה רבי שמעון והנה רבי ישמעאל קאמר בדיני ממונות דיעב הויצא לאחר חיתום שטרות גובה מנכסים בני חרוין ושמעון בן ננס פליג עליה בדיני ממונות והוסיף בדבריו הרי החונק את א' בשוק כו' פטור שלא כו' הרי אף שלא היה מומחה מתוך דיני ממונות זכה להבחין בין החונק הנוגע בדיני חבלות דבעי מומחה מיייתי ראייה דר"י גופיה קלסיה לשמעון וקאמר הרוצה שיחכם להיות חכם ומומחה יעסוק בדיני ממונות שאין לך מקצוע בתורה כו' שהוא נוגע בכמה שאר ענינים והן כמעין הנובע להיות נובע חכמה לבא לדיני גזלות וחבלות דבעי מומחה ועי"כ הרוצה לבא למעלה זו יעסוק בדיני ממונות וישמש את שמעון בן ננס שעשה כן לעסוק בר"מ לבא למעלה הימנה להיות חכם ומומחה ולזה הוא סדר המשנה ב"ב ואחריה סנהדרין כי מתוך ר"מ שבמסכת ב"ב יבא למעלה היותר ממנה דהיינו לדיני גזלות וחבלות דבעי מומחין ועי"כ התחיל בה ר"מ בג' גזלות וחבלות בג' דהיינו ר"מ בג' הריטות ודיני גזלות וחבלות בג' מומחין כדמסיק ריש מסכת סנהדרין וק"ל:

דף קעו ע"א בד"ה גובה מן כו' בפני לויין והכא מוקי הך כו' ואינו גובה כו' ויש לפרש דרב פפא לא אמר אלא מלוה ע"פ גובה מן כו'. כצ"ל: **בא"ד ובגמרא מפרש לה הכא למ"ד שעבודא לאו דאורייתא והתם כו' עכ"ל.** אינו דומה לגמרי דהכא לכ"ע כמ"ש התוספות לעיל דהיינו אף למ"ד שעבודא לאו דאורייתא והתם למ"ד שעבודא דאורייתא מיהו לפי מה שכתבו התוספות בפ"ק דקדושין גרסינן הכא ואינו גובה מן הלקוחות דשעבודא לאו דאורייתא ויחא וק"ל: **בד"ה משעת כתיבה שעבר נפשיה ולי"ג כו' כרפי' בקונטרס כו' כצ"ל ועיין בתוספות בפ"ק דגיטין: בד"ה הג"ה הכא נמי כו' דשאני שאילו דדומה כו' עכ"ל.** כצ"ל: **בד"ה והלכה כמותו כו' דלא פליג עליה ר' ישמעאל כו' ור' יוחנן גופיה אפשר דס"ל כשא"ל כו' עכ"ל.** ר"ל דר' ישמעאל לא פליג עליה דבן ננס אלא דוקא בחנוק דמשעבר נפשיה ור' יוחנן גופיה קאמר הכא הכי דחלוק ר"י אף בחנוק מטעמא דמשעבר נפשיה אבל בהוראה כי התם מורה ר' ישמעאל דאינה הוראה ומי יאמר דאית ליה לרבי ישמעאל אלימות דשטרא כרסבר ר' יוחנן התם כן מבוארים דבריהם בתוספות שם בפרק הנושא ע"ש ומהרש"ל הגיה כאן בתוספות ור"י גופיה אפשר דס"ל כו' ואתן לך פטור דליכא כו' עכ"ל. אולי לא ראה התוספות שם וק"ל: **בא"ד מלתא דשטרא הסי"ד ואח"כ מה"ד גמר ומשעבר כו' כצ"ל:**

מצוה על היתומים כו' וכיון דאינו אלא משום מצוה אמאי גובה מקטנים הא ודאי דלאו בני מיעבד מצוה ניהו ואהא תירצו דפרי"י דהיינו מלוה על פה לא הוי אלא מצוה וקושטא הוא התם דאינו גובה מקטנים דלאו בני מיעבד מצוה ניהו והכא במלוה בשטר דגובה אף מקטנים מדינא וכתבו שוב דכל זה בקרקע אבל במקום שלא נשאר קרקעות מאביהו כו' אפילו מצוה ליכא ולא כייפינו אפילו לגדולים משום דמטלטלי דיתמי לא משתעבדי ושוב מצאתי גם בת"י ובמקום שלא נשאר כו' פי' בתוס' וי"ו ובמקום השתא דבריהם ג"כ מפורשים כדברי המרדכי דלא קאי אדלעיל אלא שהוא מלתא באנפי נפשיה וזה ברור ודו"ק: **בד"ה בר מערב כו' ומלתייה דרשב"ג מיירי באבא לגבי ברא דמשעבד נפשיה עכ"ל.** ובת"י הג"ה ותימה למורי דלא פריך ממתנ' הג"ה עכ"ל. גם ק"ק בדברי התוספות אמאי לא מוקמי מתניתין כתירון קמא דשמעתין דרשב"ג מיירי דהוה ליה ואישדותך ועי' בתוספות בפ' שום היתומים בזה וק"ל:

דף קעה ע"א רב ושמואל כו' אלא מכח מלוה כאשר בתחלה כו' כצ"ל עכ"ל: **בד"ה דהא דקתני כו' אבל נשבעין לקטן כו' הקדש ופריך תינא כו' הרי"א כצ"ל:** **בד"ה הא דלא מקיים כו' דאי לא מקיים אמרינן שהוא מווייף כו' בהא נמי לימא שלא להשביע כו' עכ"ל.** כצ"ל ר"ל בהא באומר תנו דקיימיה האב לשטר נימא דפרוע הוא ושלא להשביע אמר כן ומעיקרא מהקדש ה"מ לאקשווי דנאמן במקיים ולא נימא דפרוע הוא ושלא להשביע אמר כן ודו"ק: **בד"ה חזו ואמר כו' פרעתי קודם לכן דלאו אדכורי מדכר באותה שעה כדמוכח בסמוך דקאמר אי איתיה כו' עכ"ל.** כצ"ל ר"ל דפי' אדכורי מדכר שפרעתי קודם לכן לא שיהיה פירושו אידכר מדכר באותה שעה דהיינו דמשה לא אמרתי מעיקרא תנו משום דהשתא באותה שעה אדכורי מדכר באמת שאני חייב לו ופרעתי אז כדמוכח בסמוך דקאמר אי איתיה כו' דהיינו ע"כ אם איתיה דפרעיה כבר אבל דפרעיה אחרי כן היה אפשר אף שאמר כבר תנו ומהרש"ל הגיה דלמא אדכרי מדכר ואין צורך ודו"ק: **בא"ד א"ל הן למחר א"ל תנהו לי נתתי לך פטור כו' יכולין לומר פרענו אחרי כן כו' לעולם שיאמר טעיתי וגם יאמר כו' פרעתי אחרי כן כדאשכחן הכא כו' משום דקנין חשוב כתנו כו' במקום עדים הוא הכי נמי כו' כצ"ל:** **בד"ה ודברי שכ"מ כו' דלעיל בפרק מי שמת כו' ובד"ה המלוה את כו' משום דקלא אית להו הסי"ד ואח"כ מה"ד שעבודא דאורייתא הקשה הר"י יעקב כו' יותר מבכאן הסי"ד ואח"כ מה"ד גבו קרקע יש לו גבו מעות אין לו כו' אע"ג דהיינו מיניה קרקע כו' עכ"ל.** כצ"ל ור"ל אע"ג דהיינו מיניה כו' דדומיא דהכי מיניה קרקע מ"מ לאו הני קרקע שבק אבוהון ואמאי יש לו טפי מגבו מעות אי לאו משום דשעבודא דאורייתא וק"ל:

ע"ב בגמרא תנא מת וקברו התם כו' כצ"ל: **תוס' בד"ה דבר תורה כו' טובין ושמא עולא כו' דבמיניה הוא ונראה שמא כו' טובין או קרקע ימכרם כו' דבשעבוד דבמיניה פליגי כו' דבשלא בשעת הלואתו כו' כצ"ל:** **בד"ה לא מן כו' לא מיניה מיניה אפילו מגלימא דעל כתיפיה לא צריכא כו' ותימה דפסקינן כו' כרפי' התם אלא כגון שעשאו אפותיקי כו' כצ"ל ור"ל למאי דמשני הב"ע שעשאו אפותיקי הוי כמו אלא דלא קאי הא דקאמר לעיל לא מיניה אלא דאפילו מיתומים ומלקוחות גבי וכגון כשעשאו אפותיקי וע"ש בתוספות:**

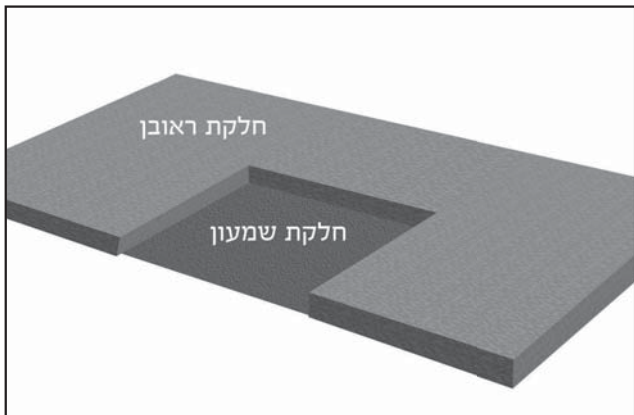
סליק פרק גט פשוט וסליק לה מסכת בבא בתרא

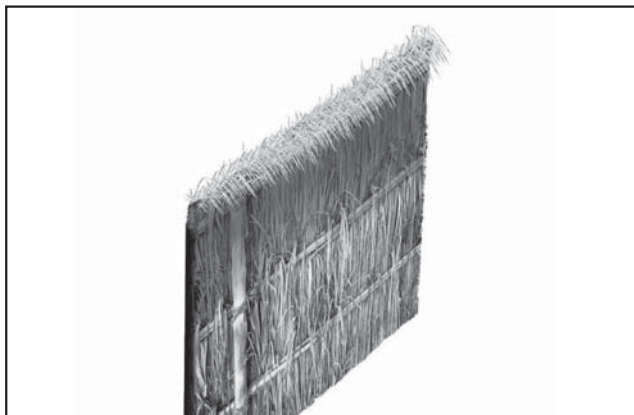
אכפיה ליה לקרנא

ביני אורבי

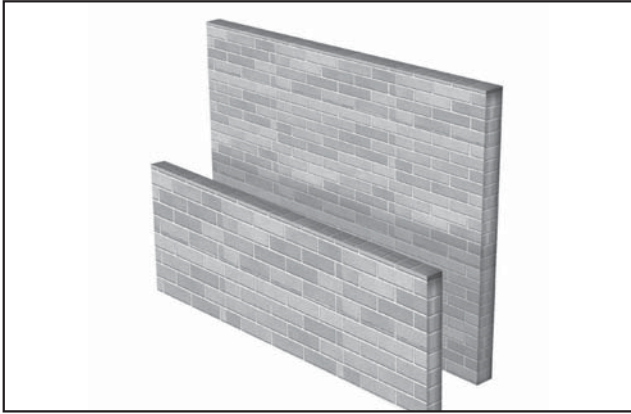
מקיף וניקף

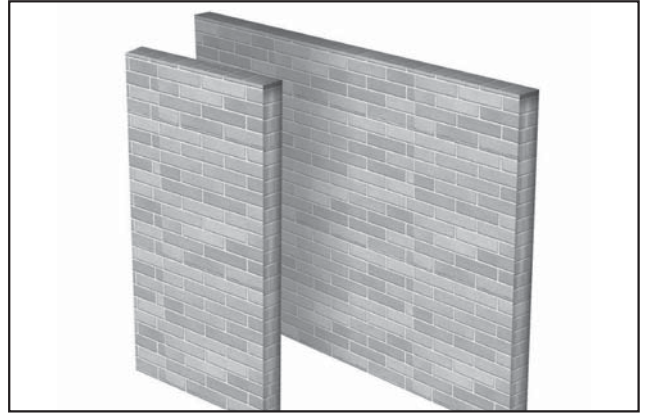
סינופי יריכי מלבר

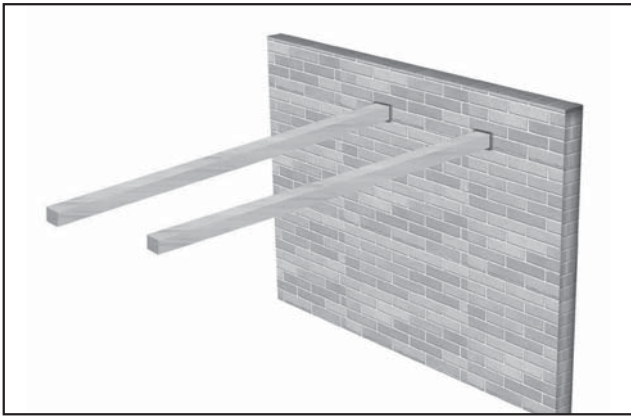
סמך לו כותל אחר

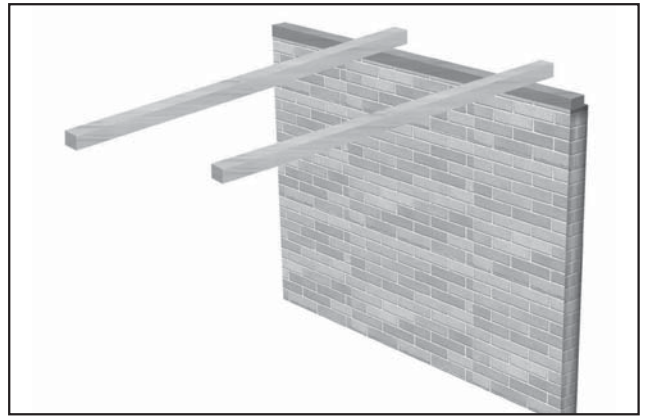
סמך לפלגא בגובה

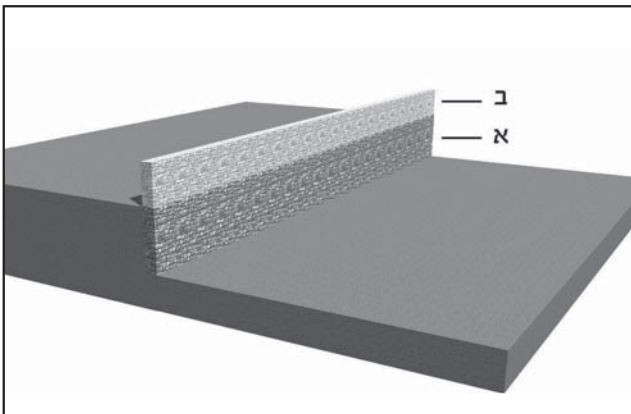
סמך לפלגא סמך לכולה - סמך לפלגא ברוחב

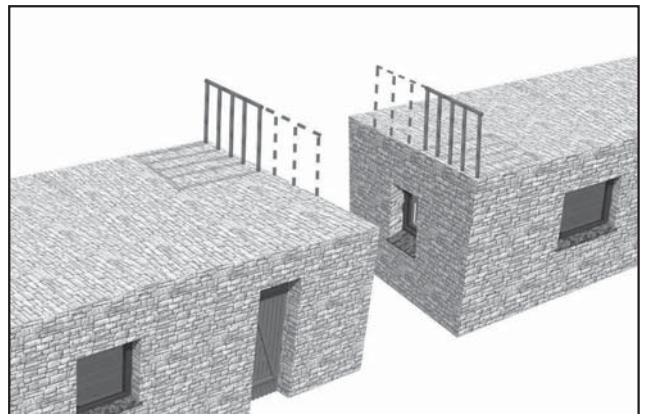
קבעתא דכשורי

אפריזא

שתי חצרות זו למעלה מזו

שני בתים בשני צדי רשות הרבים